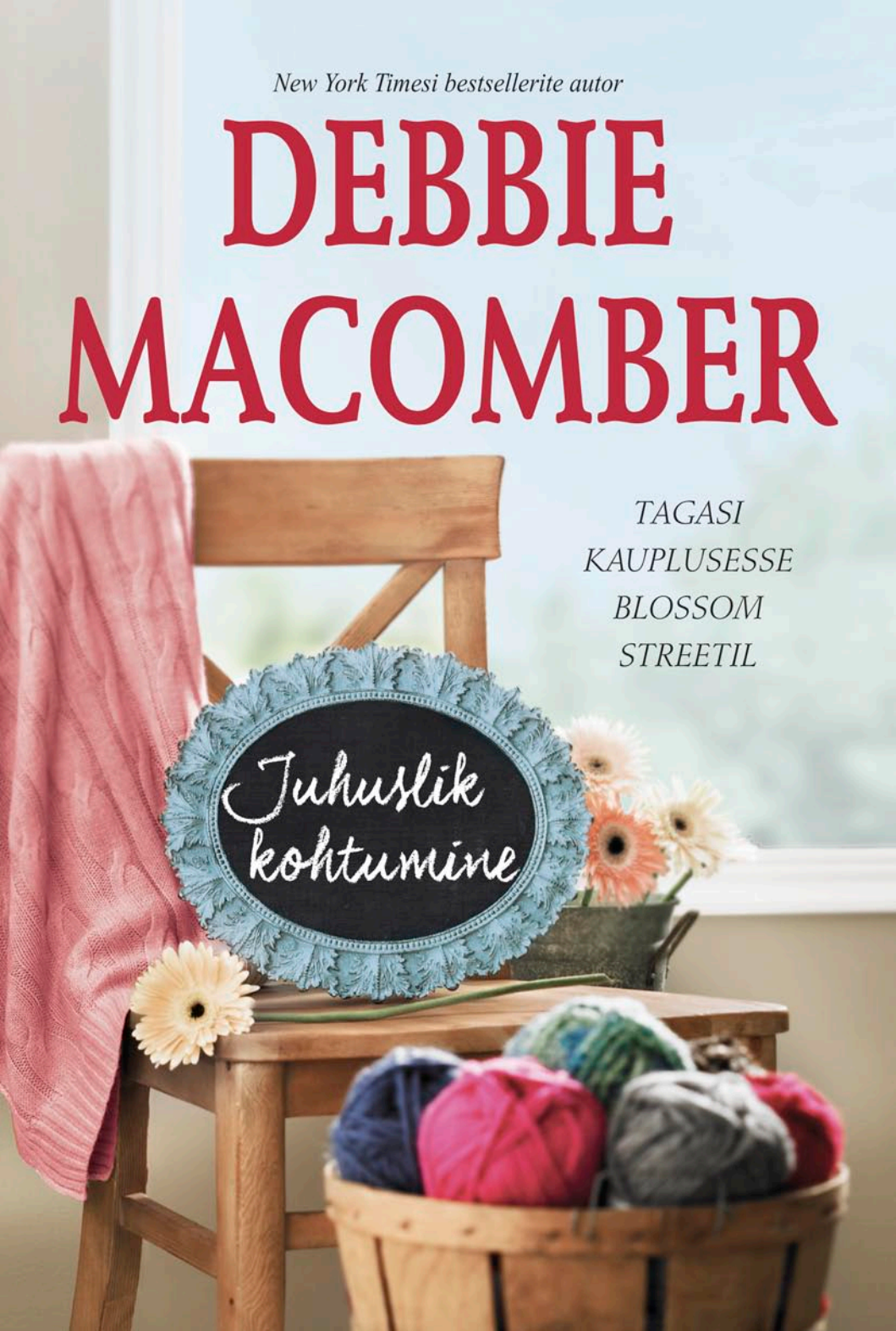

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

TAGASI
KAUPLUSESSE
BLOSSOM
STREETIL

Juhuslik
kohtumine

Debbie Macomber
A Good Yarn
2005

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

Käesolev raamat on ilukirjanduslik teos. Kõik nimed, tegelaskujud, kohad ja sündmused on kas fiktiivsed või autori välja mõeldud. Igasugune sarnasus nii elavate kui surnud isikutega, äriettevõtetega, sündmuste või asukohtadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2005 by Debbie Macomber
© 2017 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B06327817
ISBN 978-9949-82-089-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Armsad sõbrad!

Kudumisel on olnud minu elus oluline roll sellest saadik, kui sain üheteist-aastaseks. Ilmselt pärsin käsitööarmastuse oma vanaemalt, kes suri enne, kui jõudsin teda tundma õppida. Kuid minu vanemad nõod rääkisid temast lugusid. Ta oli istunud oma kiiktoolis ja heegeldanud uskumatu kiirusega, samal ajal sügavalt magades ja norsates. Ning jah, ma olen jäänud magama, kudumisvardad käes. Nii et näete siis, see kirk tuleb mul loomulikult (välja arvatud norskamise osa!).

Minu kirjanikukarjäär jõudis uuele tasandile, kui ühendasin oma kaks kirge: lugude rääkimise ja kudumise. Esimene raamat Blossom Streeti sarjast – „Kauplus Blossom Streetil“ – sai minu lugejatelt positiivse vastukaja. Nii positiivse, et mul soovitati sellele järg kirjutada. Toimetajale ja kirjastajale see mõte meeldis ning raamatust „Juhuslik kohtumine“ („A Good Yarn“) sai minu esimene New York Timesi kõvakaaneline bestseller. Hämmastav asi on see, et ma ei kavatsenud kunagi Blossom Streeti raamatutest sarja kujundada, kuid tegelased on edasi elanud.

Nende raamatute menukuse tulemusena juhtus kaks imelist sündmust. Esimene on see, et koos grupi innukate kudujate ja sõpradega avasin ma siinsamas Port Orchardis, Washingtonis (alias Cedar Cove) lõngapoe ning me panime sellele nimeks... A Good Yarn. Teiseks, tulenevalt minu armastusest kudumise vastu ja minu tööst mitmete heategevuslike kudumisorganisatsioonide juures, olen ühendanud jõud Knit For Kids programmiga, mis on osa World Visionist. Nad koguvad kootud esemeid lastele Põhja-Ameerikas ja kogu maailmas. Kui olete sellest huvitatud, vaadake lisa lehelt www.worldvision.org/knitforkids.

Olen väga põnevil seda lugu taas maailma ette tuues. Ma tean, et hakkate nautima kohtumist Courtney, Elise'i ja Bethanne'i ning kõigi oma sõpradega Lydia lõngapoes.

Nagu alati, ootan ma väga teilt tagasisidet. Te võite minuga ühendust võtta Facebooki või minu veebilehe kaudu, mille aadressiks on www.debbiemacomber.com. Võite mulle ka kirjutada aadressil P.O. Box 1458, Port Orchard, WA 98366.

Aitäh teile jätkuva toetuse eest. Mõnusat lugemist – ja mõnusat kudumist!

Palavate tervitustega

Debbie Macomber

Mary Coluccile, Warm Up America! fondi
tegevjuhile,

ja David Blumenthalile, Warm Up America!
fondi presidendile.

Aitäh teile mõlemale nii paljude elude
paremaks muutmise eest.

Peteri sokid
Nancy Bushilt

Materjal: lõng Bearfoot from Mountain Colors, toon „Moose Creek“ (60% supervilla, 25% mohääri ja 15% nailonit), 100 g/320 m, 1 tokk. 5 sukavarrast (2,5 mm) või suurust, mis annab tööproovi soovitatud mõõdud.

Tööproov: 15 s ja 20 r = 5,8 cm/2 tolli labases koes enne vormimist.

Valmismõõdud pärast vormimist: sääreosast kannalapi servani 21,5 cm; jalabaosa pikkus kanna tagaosast kuni varbaotsteni 28,5 cm.

Sääreosa

Loo üles 65 s. Jaga neljale vardale. Ühenda, jälgi, et ei tekiks keerdu. Alusta mustriga: 1 pah, *3 par, 2 pah, korda *alates, lõpetades 3 par, 1 pah. Jätka sama mustriga veel 7 ringi. Koo üks ring pah. Korda neid 9 rida veel 2 korda. Jätka sooniku kudumist, kuni töö on 21,5 cm pikk.

Kannalakk

Koo 16 s par, pööra töö ringi. Üks s kudumata ära, 31 s pah. Need 32 s moodustavad kannalaka. Ülejäänud 33 s jäävad ootele. Järgmine rida: *1 s kudumata, 1 par, korda alates* lõpuni, pööra. 1 kudumata, koo kõik silmused pahempidi läbi. Korda neid kaht rida, kuni oled kudunud kokku 32 rida ja sul on kannalaka serval 16 kettsilmust. Koo viimase reana pahempidine rida.

Kanna põhi

Võta 1 s kudumata, 17 par, 2 par ük, 1 par, pööra. Võta 1 s kudumata, 5 pah, 2 pah kokku, 1 pah, pööra. *Võta 1 s kudumata, koo parempidi, kuni 1 s enne tühimikku, 2 par ük, 1 par, pööra. Võta 1 s kudumata, koo pahempidi, kuni 1 s enne tühimikku, 2 pah kokku, 1 pah, pööra. Korda alates *, kuni mõlemal pool jääb enne tühimikku 1 s. Võta 1 s kudumata, 16 par, 2 par ük, pööra. Võta 1 s kudumata, 16 pah, 2 pah kokku, pööra (18 s järel).

Kannakiil

Koo 18 kannasilmust. Korja kannalapi paremalt servalt samale vardale 16 s ja koo parempidi läbi. Uuel vardal koo jalaselja mustrit, nagu see ette tuleb. Korja üles ja koo läbi 16 s kannalaka pahemalt poolelt ning 9 s kannalt. Sul on esimesel vardal 25 s, jalaseljal 33 s (jagatuna kahele vardale) ja viimasel vardal 25 s = kokku 83 s.

Alusta kiilukahandustega. Ringi algus on kanna keskel. Koo, kuni esimese varda lõpuni jääb 3 s, koo 2 par kokku, 1 par. Koo jalapealne mustrisse. Viimase varda alguses koo 1 par, 2 par ük, koo parempidi lõpuni. Koo üks ring parempidi, jalaseljal mustrit järgides. Jätka samal moel, kahandades igal teisel real esimese varda lõpus ja neljanda alguses ühe silmuse ning jalaseljal mustrit järgides, kuni tagaosa silmuseid on mõlemale vardale jäänud 16 ja kokku on silmuseid 65.

Jätka kahandusteta, kuni põiaosa pikkus on 7,6 cm lühem soovitud lõpp-pikkusest.

Sokiots

Koo 3 ringi parempidi.

Alusta sokiotsa kahandamist:

R1 - * 6 par, 2 par kokku, korda alates *, kuni on jäänud 3 s ringi lõpuni, 3 par kokku.

Koo 5 ringi par.

R7 - * 5 par, 2 par kokku, korda alates * kuni lõpuni. Koo 5 ringi par.

R13 - * 4 par, 2 par kokku, korda alates * kuni lõpuni. Koo 4 ringi par.

R18 - * 3 par, 2 par kokku, korda alates * kuni lõpuni. Koo 3 ringi par.

R22 - * 2 par, 2 par kokku, korda alates * kuni lõpuni. Koo 2 ringi par.

R25 - * 1 par, 2 par kokku, korda alates * kuni lõpuni. Koo 1 ring par.

Sul on järel 8 s.

Katkesta lõng ja tõmba sukanõela abil lõng järelejäänud silmustest läbi ning kinnita korralikult varbaots.

Peida lõngaotsad ja pressi sokid sokiliistudel või niiske käterätiku all.

Lühendid

cm - sentimeeter

g - gramm

2 par kokku - koo kaks silmust parempidi kokku

2 par ük - koo kaks silmust ületõstmisega kokku

2 pah kokku - koo kaks silmust pahempidi kokku

mm - millimeeter

par - parempidi silmus

pah - pahempidi silmus

s - silmus

1 s kudumata - võta silmus vardale nii, nagu hakkaksid pahempidist silmust

kuduma

„Soki käsitsi kudumine loob ühenduse ajalooga; meile pakutakse pilguheitu kudujate ellu, kes valmistasid sokke, kasutades samasuguseid oskusi ja tehnikaid, mida me tänapäevalgi jätkuvalt kasutame.“

Nancy Bush, raamatute „Folk Socks“ (1994), „Folk Knitting in Estonia“ (1999) ja „Knitting on the Road, Socks for the Travelling Knitter“ (2001) autor, kõik ilmunud kirjastuselt Interweave Press.

LYDIA HOFFMAN

Kudumine päästis minu elu. See saatis mind läbi kahe pika perioodi, mil põdesin vähki. Tegemist oli eriti kohutavat sorti vähiga, mis moodustas mu aju kasvajaid ja piinas mind kirjeldamatute peavaludega. Kogesin valu, mida ei oleks osanud varem ettegi kujutada. Vähk hävitas mu teismeliseaastad ning kahekümnendad, aga ma olin *kindlalt otsustanud* ellu jääda.

Olin äsja saanud kuusteist, kui mulle esimest korda diagnoos pandi, ning ma õppisin kuduma kemoterapiat läbi tehes. Ühel rinnavähiga naisel, kelle ravitool oli minu oma kõrval, oli kombeks kududa, ja ta õpetas seda mullegi. Keemiaravi oli kohutav – mitte just sama hull kui peavalud, aga ligilähedane. Tänu kudumisele, suutsin ma taluda neid lõputuid nõrkusetunde ja tugevat iiveldust. Kahe varda ja lõngakeraga varustatud, oli mul tunne, et suudan seista silmitsi kõigega, millega vaja. Mu juuksed langesid salkudena välja, kuid ma suutsin lõnga ümber varda keerata ja ühe silmuse luua; suutsin järgida mustrit ja töö lõpule viia. Ma ei suutnud sees hoida rohkem kui paar suutäit korruga, aga suutsin kududa. Klammerdusin selle väikese saavutuseteunde külge, pidasin seda kalliks.

Kudumine oli minu pääsemine – kudumine ja minu isa. Tema andis mulle emotsionaalset jõudu viimast haiguskorda läbi teha. Mina

jäin ellu, kuid isa kahjuks mitte. Irooniline, kas pole? Mina jäin ellu, aga minu vähk tappis mu isa.

Surmatunnistus väidab, et ta suri ulatusliku südamerabanduse tagajärjel, aga mina arvan teisiti. Kui vähk tagasi tuli, muserdas see teda isegi rohkem kui mind. Ema ei ole kunagi minu haigusega tegelda suutnud, seega langes minu eest hoolitsemise põhiraskus isale. Isa oli see, kes mind läbi keemiaravi aitas, kes arstidega vaidles ja parima ravi eest võitles – isa oli see, kes andis mulle elutahet. Olles omaenda meeleheitlikust võitlusest elu nimel täielikult haaratud, ei mõistnud ma, kui kallist hinda isa minu paranemise eest maksis. Selleks ajaks, kui ma ametlikult paranemas olin, ütles isa süda lihtsalt üles.

Pärast isa surma ma teadsin, et pean langetama valiku, mida ülejäänud eluga ette võtta. Tahtsin selle valikuga, milline iganes see ka on, avaldada austust oma isale, ja see tähendas, et olin valmis riskima. Mina, Lydia Anne Hoffman, otsustasin maailmale oma märgi jätta. Tagantjärele mõeldes kõlab see üpris melodramaatiliselt, aga täpselt nii ma aasta tagasi tundsin. Te ehk küsite nüüd, mida ma tegin, mis oli nii elumuutev ja põhjalik?

Ma avasin Seattle'is Blossom Streetil lõngapoe. Mitte kellegi teise jaoks ei ole selles ilmselt midagi rabavat, aga minu jaoks oli see pimesi uskumine, samaväärne Noa laevaehitamisele, kui mitte ühtegi vihmapiilve silmapiiril ei ole. Mul oli vanavanemate pärandus ja ma riskeerisin oma äri alustades iga sendiga. Mina, kes ma ei olnud püsinud ühelgi töökohal kauem kui mõni nädal.

Mina, kes ei teadnud mitte midagi rahaasjadest, kasumiaruannetest ja äriplaanidest. Ma paigutasin iga oma sendi sellesse, millest mul teadmisi *oli*, ja selleks olid lõng ning kudujad.

Loomulikult pörkasin kokku mõne probleemiga. Blossom Streetil olid tol ajal toimumas suured renoveerimistööd – arhitekti abikaasa Jacqueline Donovan oli tegelikult üks minu esimese kudumisklassi naisest. Jacqueline, Carol ja Alix, minu esimesed õpilased, on tänase päevani minu parimad sõbrannad. Möödunud suvel, kui ma A Good Yarni avasin, oli tänav liiklusele suletud. Kõik, kes suutsid tollal tee mu poodi leida, pidid leppima pideva tolmu ja lärmiga. Ma ei lasknud segadusel ja ebamugavusel oma entusiasmi pärssida ning õnneks olid ka minu